

Stensballe: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var lidt pikeret over, at jeg benævnte Lovforslaget „en gammel Traver“, og den højtærede Minister sluttede sig til det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at det var en Spire, saa vist som der ingen anden rationel Løsning findes end en Forkortelse af Arbejdstiden. Deri ligger netop Hovedforskellen mellem hans og mit Synspunkt. Jeg mener som saa, at den bedste Løsning er at skabe de bedste Erhvervsforhold, og jeg tror ikke, at en Medicin af denne Slags eller tilsvarende anden Slags vil kunne skabe de gode Beskæftigelsesforhold, som vi alle sammen gerne vilde skabe. Jeg tror ikke, at nogen vil blive velstaaende ved at bestille lidt; tværtimod, kan Erhvervslivet komme endnu bedre i Gang, end det er nu, vil der kunne sælges mere fra Industri og Haandværk, og saa vil der, navnlig hvis Landbrugserhvervet ogsaa kommer bedre i Gang, kunne opnaas bedre Forhold i det hele, ogsaa mindre Arbejdsløshed.

Hendriksen: Den altid meget ærede Socialminister sagde, at det kunde lyde bestikkende, naar jeg før gjorde gældende, at det laa i den højtærede Ministers Haand at træffe Afgørelse med Hensyn til, om Arbejdstiden skulde indskrænkes med indtil 12 eller med indtil 16 Timer pr. Uge. Ja, det ikke alene lyder bestikkende, men det er dog ogsaa rigtigt, at det til syvende og sidst er den højtærede Socialminister, som skal afgøre Spørgsmaalet, og jeg kan nu ikke faa ind i mit Hoved, at det skulde være bedre at være arbejdsløs end at arbejde 32 Timer pr. Uge. Jeg maa ogsaa tage de Udtalelser, som Det radikale Venstres Ordfører fremsatte, til Indtægt for mit Synspunkt. Det ærede Medlem sagde ikke een, men flere Gange, at en Forkortelse af Arbejdstiden betyder mere Beskæftigelse, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem ogsaa er enig med mig deri, at det vil betyde mere Beskæftigelse, at der kun arbejdes 32 Timer pr. Uge fremfor 36 Timer.

Den højtærede Socialminister, den meget højtærede Socialminister gentog, at der fra hans Side var gjort store Indrømmelser i det andet Ting, og det er rigtigt, det erkender jeg. Men disse Indrømmelser har altsaa ikke været store nok, og den højtærede Socialminister kan ikke regne med Medvirkning fra mit Parti til Gennemførelse af dette Lovforslag, medmindre den højtærede Minister kan modtage det Ændringsforslag, som blev stillet af mit Partis Ud-

valgsmedlemmer i det andet Ting, og som blev nedstemt der.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) sagde i sit Svar til mig: Jeg tror ikke, nogen bliver velstillet ved at bestille lidt. Denne Tro indeholder en Sandhed, men den skal jo sammenholdes med og korrigeres med den Kendsgerning, at de, som i det Arbejde, der her i væsentlig Grad er Tale om, bestiller mest, er de mindst velhavende i Samfundet.

A. Johansen: Jeg beklager i høj Grad, at den ærede Repræsentant for Det konservative Parti (Hendriksen) har følt sig foranlediget til at trække sit Standpunkt saa stærkt op allerede nu. Jeg havde foretrukket, at vi havde søgt i Udvalget at udjævne, hvis det var muligt, de Uoverensstemmelser, der var, og jeg har med Vilje i mine første Udtalelser afholdt mig fra at komme ind paa Spørgsmaal, som det ellers var meget nærliggende for mig at komme ind paa, nemlig Spørgsmaalet om den Parts Stilling, som dog vel nok, naar alt kommer til alt, er den stærkest interesserede, nemlig den, der skal udføre Arbejdet. Det kan jo ikke hjælpe noget, at man siger: Ja, men det er dog bedre at arbejde, selv om man kun faar saa og saa meget for det, end at gaa arbejdsløs. Teoretisk er det rigtigt. Teoretisk er det naturligvis ogsaa altid rigtigt, at man ved Hjælp af nogle flere Kroner tilsyneladende kan leve bedre, men i Praksis er det ikke rigtigt. Det koster mere at arbejde end at være arbejdsløs. Der skal være en endda temmelig bred Margen mellem Indtægten for den, der arbejder, og den, der gaar arbejdsløs. Alting fordyres for den Mand, som skal i Arbejde, og derfor skal der være en forholdsvis bred Margen. Det er det, der ligger bag ved den Udtalelse af Fagforbundene, som den højtærede Socialminister omtalte, nemlig at selv det at gaa ned under de 40 Timer vil blive anset for urimeligt.

Derfor beklager jeg, som sagt, at man fra de Konservatives Side har følt sig foranlediget til at trække sit Standpunkt saa stærkt op, men jeg haaber paa, at det alligevel skal kunne lykkes at gennemføre dette Lovforslag. Jeg udtaler min Glæde over, at man fra de Konservatives og Venstres Side dog efterhaanden er kommet til Erkendelse af, at man ikke kan lade dette Spørgsmaal ligge, at man er nødt til at give sig af med en Lovgivning paa dette Omraade, og jeg haaber, at denne Forstaelse vil brede sig,